

care pentru neamul omenesc? El însuși își răspunde cu Sf. Scriptură și mai ales cu Talmudul, că este poporul ales al lui Dumnezeu. Și iată că popoarele creștine i-au recunoscut această alegere, în care Providența dumnezeiască este întotdeauna vizibilă, iar participarea lui Israel, totdeauna indoelnică. Tari la cerbice, cum i-au caracterizat profeții lor, evreii au păstrat credința într'un singur Dumnezeu, dar au făcut la fel ca și sluga vicleană și leneșă din Evanghelia, care a îngropat în pământ talantul ce i s'a dat spre păstrare. Nefiind al său prin proprietate sau prin aderență sufletească, poporul evreu n'a fost în stare să fructifice talantul spiritual ce i s'a incredințat. Static în domeniul spiritualității, el este deosebit de agitat când e vorba de cultul vișelului de aur de care inima lui este legată chiar din clipa când Moisi primea pe muntele Sinai tablele legii, iar rabinii lor i-au dat și doctrina necesară prin Talmudul pe care l-au confecționat. Astfel, selecțiunea lor din domeniul credinței religioase, s'a transformat într'un orgoliu de rasă hipertrofiat, care reduce umanitatea la ființa lor și care face din celelalte neamuri din lume, niște turme cari n'au alt rost decât să asigure bunul lor traiu pământesc.

Messianismul biblic a devenit prin firea materialistă și senzuală a evreilor și prin dialectica întortochiată a Talmudului, un ideal de exclusivă stăpânire asupra lumii, cu toate bunurile ei. Risipiți în cele patru vânturi ale pământului, n'au încetat să fie un popor

deosebit, mai mult încă, poporul cel ales, prin acest messianism talmudic. Deosebită prin excelență. Din forța banului care rezervă și concentrează toate bunurile lumii până la însăși posibilitatea de a dispune chiar de rosturile ei spirituale, poporul lui Israel și-a făcut unica lui patrie concretă și mijlocul formidabil de a stăpâni popoarele între cari traesc. Orice principii generoase erau bine venite pentru ei. Din generozitatea lor își făceau temelii noi de înălțare. Deveneau cei dintâi beneficiari ai acestor principii umanitare și aproape singurii și permanenții beneficiari. Propaganda lor exalta până la anarhie și până la absurd asemenea principii, căci ei știau prea bine că depășirea măsurii putea să însemne dizoluția internă a unui Stat, dar întotdeauna înscăunarea lor pe ruinele acestui Stat. Iar drept comentarii la asemenea principii istorice și ideologice, iată toate revoluțiile și toate războaiele moderne, până la agresiunile democrațiilor și până la apocaliptica primejdie a bolșevismului, din cari n'a umplut nici o singură clipă mâna cârmaciului a lui Israel. Să n'aziut mai multă dorință gârnă. Să se sfârșim cât mai mult așezămintele lor patetice, econo-

mice și spirituale. Cu atât mai bine pentru stăpânirea lui Israel. După Talmud, atât cât de lămurit vorbesc „Protocoloalele Înțelepților” și mai ales cât de evident vorbesc faptele lui Israel.

Veacuri după veacuri omenirea a urcat spre culmile de săvârșirii spirituale, sub dulcea călduzire a lui Iesus. Cămoara Vechiului lui așezământ, a fost fructificată prin descoperirea Celui răstignit pe Cruce. Ucigașii proorocilor și ai însuși Fiului lui Dumnezeu, își continuă de veacuri aceeași lucrare împotriva lui Dumnezeu și împotriva omenirii întregi.

Ca și pe vremea Mântuirii lui privește cu ochi străini și vrăjmași minunăți de veșnică durată a Creștinismului, expresia definitivă a descoperirii dumnezeiești și a năzuințelor umane. Ridică tot ce poate fi ridicat împotriva ordinii divine și împotriva omenirii dar iată-i astăzi cum face totuși apel la principiile Creștinismului, când cea mai grozavă dintre înclcăturile omenestii puse la cale de ei se încheie cu biruința Crucii și când însfârșit, popoarele se pregătesc să făurească și cuvenitul epilog la tragedia pe care singurii evreii și-au voit-o. Sistemul nu este nou, dar astăzi se repetă cu evidente semne de disperare. Vor și însă popoarele creștine să-și respecte și credința lor, dar să rezolve definitiv răul tudaie de care au suferit până la cele mai neînchipuite forme. Pentru aceasta, nu mai este nevoie de nici un apel evreesc.

Pr. GIL BUTNARIU

P/617 83
Presă germană despre răspunsul d-lui Mareșal Antonescu dat președintelui comunității evreești din România

Berlin, 27 (Rador). — Ziarul „Montag”, comentând răspunsul dat de d. mareșal Ion Antonescu, șeful statului român, președintelui comunității evreești din România, care i s'a plăns de trimiteră în gheto-uri a evreilor din Basarabia și Bucovina, constată că d. mareșal Antonescu s'a făcut interpretul sentimentelor întregii Europe.

Ziarele germane scot în evidență, cu această ocazie, marea răspundere pe care o are evreimea în ce privește provocarea și atrocitățile din cursul războiului actual.

Astăzi, scrie „Voelkischer Beobachter”, nu este vorba numai de evreii din România, ci de agitația nesăbuită la războiu, făcută de evrei, care sunt răspunzători de acest războiu.

Ziarul vorbește totdeauna de actul de justiție compensatoare care lovește însfârșit pe rino vași.

„Voelkischer Beobachter” scrie: Chiar în cursul bătăliilor din a-

cest războiu evreimea este lovită de pedeapsa justă, pe care o merită pentru o crimă fără precedent, în timp ce instrumentele de care s'a servit, cu speranța că va învinge, sunt nimicite.

Ziarele subliniază că evreii au făcut totul pentru a încerca să compromită întronarea ordinii noi în Europa.

Măsurile luate în România dovedesc că popoarele europene își dau seama, din ce în ce mai bine, de fatala influență a evreimii.

Ziarul „12 Uhr Blatt” ține să reaminte că răspunsul dat de d. mareșal Antonescu dovedește că lupta din răsărit, prin firea lucrurilor, s'a transformat într'o luptă contra influenței sldovești asupra Continentului european.

Popoarele europene, unite în victorie, se eliberează tot mai mult de influența iudaismului.

Infrângerea Rusiei Sovietice va însemna, în același timp, prăbușirea ultimei fortărețe evreiești, pe Continentul european.